

Czytania: Pwt 6,2-6; Ps 18,2-3a.3bc-4. 47 i 51ab; Hbr 7,23-28); Aklamacja J 14,23; Ewangelia Mk 12,28b-34

Kiedy Mojżesz ogłosił Izraelowi prawa, według których powinien postępować, naciska bardzo na to, z jakim nastawieniem należy do niego podchodzić. Przede wszystkim mówi o bojaźni Bożej, a bojaźń Boża to wielki szacunek, cześć, poważanie, głęboki respekt i pokora. Taki powinien być stosunek człowieka do Pana Boga pokora bez jakiegokolwiek lęku. W Księdze Przysłów to bojaźń Pańska jest szkołą mądrości (15,33) jej początkiem (Ps 111, 10), i ona prowadzi do życia (19, 23), tylko dzięki niej człowiek będzie mógł zrozumieć sens Bożego prawa. Pokora wiąże się z postawą słuchania i uzdalnia ona człowieka do słuchania. Dlatego dalej mówi Mojżesz: „Słuchaj Izraelu”! Słuchaj głosu Bożego, nakazów twojego Boga, który wyprowadził cię z Egiptu, przez pustynię, pośród różnych cudów i znaków, który jako jedyny się o ciebie troszczy, bo od tej relacji z Panem Bogiem zależy twoje życie, twoje powodzenie. To zobowiązanie do słuchania zostało dosłownie zawarte w filakteriach (na czole i ramieniu) i mezuzie (na futrynie drzwi wejściowych do domu) w tradycji ortodoksyjnych Żydów. Pan Bóg dając przykazania robi to dla nas, abyśmy nie popełniali w życiu błędów, daje wskazówki i drogowskazy. To przykazania nas bronią przed lekkomyślnością, uleganiu pożądaniu, przed egoizmem. Kiedy zrozumiemy troskę Boga, że jedynie On może wyprowadzić nas z niewoli, z niewoli grzechu, to naszą odpowiedzią powinna być miłość, nie poczucie obowiązku, rutyna, potrzeba wypełniania tego co inni ze względu na obserwujących nas ludzi. Słuchanie Pana Boga ma wynikać z miłości do Boga, niepodzielnej z wszystkimi ludzkimi aspektami całym sobą, miłość Boga to nie tylko obecność w kościele (kult) czy danina (ofiara).

To też próbuje uświadomić Jezus swoim słuchaczom, którzy Go pytają o pierwsze przykazanie. Jezus przytacza słowa Księgi Powtórzonego Prawa, dobrze znanej uczonym w Piśmie i mówi: „Słuchaj Izraelu”..., człowiek jest w ręku Boga i jest tylko jeden Bóg. I wszystkie zobowiązania wobec Boga są zawarte w przykazaniu: „Będziesz miłował Pana Boga swego całym sercem...”, uczuciami, psychiką, intelektem, całym sobą. Jezus jednak dodaje: „Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego”. Tymi słowami streszcza wszystkie obowiązki człowieka wobec drugiego człowieka. Kiedy mamy na uwadze zawsze dobro drugiego człowieka nie potrzebne są szczegółowe wytyczne. Ale miłość i szczerza troska o drugiego zastępują wszystkie prawa spisane. Miłość i troska o dobro drugiego człowieka więcej znaczą niż „całopalenia i ofiary”.

Prośmy Pana Boga abyśmy poznali Jego miłość do nas i potrafili odpowiadać miłością na Jego miłość.

o. Wiesław Jonczyk SJ